

ἐπὶ τέλους νὰ δελεάσῃ τοσοῦτον τὴν γραῖαν, ὥστε ἀναχωροῦσα ὑπεσχέθη νὰ στείλῃ τὸν υἱὸν τῆς νὰ ψηφοφορήσῃ ὑπὲρ αὐτοῦ.

(Ἔπεται τὸ τέλος.)

ΠΕΡΙ ΔΡΟΝΤΟΥ Η ΔΙΔΟΥ.

(Γαλ. Dronte. Λατ. Didus).

—000—

Οἱ πρῶτοι ἐπισκεφθέντες τὴν Βουρβόνειαν νῆσον ἀπῆντησαν ἀγνωστόν τι πτηνὸν τὸ ὁποῖον οὐδέποτε πλέον εὗρεθῃ ἀλλαχοῦ. Οἱ χονδροὶ καὶ δύσμορφοι αὐτοῦ πόδες μόλις ἐβάσταζον τὸ μέγαλον αὐτοῦ σῶμα, δις μεγαλῆτερον τοῖς ἀφρικανῆς μελεαγρίδος. ἔῤχε τερατώδη κεφαλὴν φέρουσαν σκληρὸν καὶ ἐπικαμπὲς ῥάμφος, τὰ πτερὰ τοῦ ἦσαν πυκνὰ ἀλλ' ἐστερεῖτο πτερύγων. Ἐπειδὴ καὶ τὸ κρέας τοῦ ἦτο ἀγέδῃς τὴν γεῦσιν, ὀργισθέντες τρόπον τινὰ οἱ ἀνακαλύψαντες αὐτὸ ἤρχισαν νὰ τὸ καταδιώκωσι καὶ ἐξολοθρεύωσιν· ἐπειδὴ δὲ ἕνεκα τῆς κατασκευῆς τοῦ δὲν ἠδύνατο νὰ πετᾷ οὐδὲ νὰ τρέχῃ εὐκόλως, συνελαμβάνετο καὶ ὑπ' αὐτῶν τῶν παίδων. Ὡς ἐκ τούτου τὸ εἶδος αὐτοῦ τοῦ πτηνοῦ ἠλκτώθη, καὶ νῦν ἐξηλείφθη παντάπασιν, μὴλις σωζομένων ὀλίγων τινῶν ὁστέων αὐτοῦ ἐν τισὶ μουσείοις τῆς Εὐρώπης. Ἐν τῷ ἐν Παρίσις μουσεῖῳ τῆς φυσικῆς ἱστορίας εὐρίσκεται μία κεφαλὴ καὶ εἰς ποὺς αὐτοῦ. Τινὲς ὅμως φρονοῦσιν ὅτι σώζεται εἰσέτι εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς Μαδαγασκάρης. Τὸ πτηνὸν τοῦτο, ὑπὸ μὲν Λαθάρμιος θεωρεῖται παραπλήσιον τοῦ εἶδους τῶν στρουθίων, ὑπὸ δὲ Κυβιέρου τοῦ τῶν ἀλεκτρονοειδῶν, ὑπὸ Τεμίγκου τῶν ἀπτηνοδύτων, καὶ ὑπὸ Βλαιβιλλίου τῶν γυπῶν. Ἡ γνώμη τούτου εἶναι καὶ ἡ γενικωτέρα.

I. ΔΕΚΙΓΑΛΛΑΣ

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΠΑΙΔΑΓΩΓΕΙΟΝ.

—000—

Ἐχομεν ὑπ' ὄψιν τὸν λόγον τὸν ὁποῖον ὁ διευθυντὴς τοῦ ἐν Ἑρμουπόλει Ἐμπορικοῦ Παιδαγωγείου ἀπήγγειλε κατὰ τὰς τελευταίας ἐνιαυσίους ἐξετάσεις, καὶ τὸν πίνακα τῶν μαθημάτων ὅσα θέλουσι διδαχθῇ τὸ προσεχὲς σχολικὸν ἔτος. Με' ὅλας τὰς δυσκολίας πρὸς ὅσας ἀναγκάζονται νὰ παλαίωσιν ἀδιακόπως εἰς τὴν Ἑλλάδα ὅσοι ἐπιδίδονται εἰς σύστασιν σχολείων, ἐκδοσὶν συγγραμμάτων καὶ τὰ τοιαῦτα, με' ὅλας τὰς ἀντιπράξεις αἵτινες ἐγένοντο κατὰ τοῦ Ἐμπορ. Παιδαγωγείου, ὁ διευθυντὴς αὐτοῦ ἀξιοεπαίνως ἐπιμένων ἔφερε καρποὺς ἀμείβοντας ἠθικῶς καὶ ντὰς θυσίας τοῦ. Τὸ Ἐμπορ. Παιδαγωγεῖον εὐδοκίμησε καὶ κατὰ τὴν διδασκαλίαν καὶ κατὰ τὴν περὶ τὰ ἦθη ἐπιμελείαν. Ἐλπίζομεν δὲ ὅτι θέλει εὐδοκιμήσῃ ἔτι μᾶλλον ἐάν τύχῃ καὶ συνδρομῆς ὑλικῆς, ἀνευ τῆς ὁποίας οὐδὲν εὐδοῦται.

ΒΙΒΛΙΑΚΑ.

—000—

Τὰ ἐξῆς βιβλία δὲν περιέχονται εἰς τὸν Κατάλογον τοῦ Κ. Παπ. Βρετοῦ

Φίλιππος, τραγωδία συγγραφείσα παρὰ τοῦ Βίκτωρος Ἀλφιέρου, καὶ ἐκ τοῦ ἰταλικοῦ μεταφρασθεῖσα εἰς τὴν καθομιλουμένην ἡμῶν διάλεκτον. Πρῶσταθῇ εἰς τὸ ἐν Βουκουρεστίῳ θέατρον πρῶτην φορὰν κατὰ τὸν Μάϊον τοῦ 1820. Ἐκ τοῦ ἐν Βουκουρεστίῳ νεοσυστάτου τυπογραφείου 1820.

Ἑρμιόνη ἢ ἡ μεμνηστευμένη τοῦ ἄδου. Τραγωδία παθητικὴ εἰς πέντε τμήματα, ὑπὸ τοῦ Κ. Ζιπελλέρου, μετενεχθεῖσα δὲ εἰς τὴν καθομιλουμένην ἡμῶν ὑπὸ Ζ. Μ. διὰ ῥυθμικῶν ἰάμβων. Ἐν Πέστη ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ τυπογραφείου τοῦ εὐγενοῦς Ματθαίου Τράττνερ ἐκ Πατρούζης 1826.

ΣΗΜ. Τοῦ αὐτοῦ Ζ. Μ. εἶδομεν μετάρῃ τῆς Σιμεράκιδος καὶ τοῦ Βρόντιν τοῦ Βολταίρου, ἐκδομένην ἐν Βουκουρεστίῳ τὸ 1844 ἔτος.

Γεώργιος Δαντίνος ὁ ἐντροπιασμένος σύζυγος. Κωμῳδία εἰς πράξεις τρεῖς, συγγραφείσα παρὰ τοῦ περιφήμου Γάλλου Μολιέρου, μεταφρασθεῖσα δὲ εἰς τὴν καθομιλουμένην ἡμῶν διάλεκτον παρὰ τοῦ Κωνσταντίνου Ἀριστείου. Ἐκ τοῦ ἐν Βουκουρεστίῳ νεοσυστάτου τυπογραφείου κατὰ τοὺς 1827.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

—000—

ΜΑΚΡΟΒΙΟΤΗΣ. Εἰς τὸ χωρίον Ἄρνα τοῦ δήμου Φελλίας τῆς Λακεδαιμόνος, ἐπιζῇ γέρων τις ἱερεὺς, I. Γάββαρης καλούμενος, πατὴρ τοῦ φαλαγγίτου Ν. Γάββαρη, ὅστις διατρέχων ἀκριβῶς τὸ 109 ἔτος τῆς ἡλικίας τοῦ, διατηρεῖ ἐν καλῇ καταστάσει τὰς διανοητικὰς καὶ σωματικὰς αὐτοῦ δυνάμεις, καθόσον ὁ ἑκατονταετνενεαετῆς οὗτος θύτης, συνειθίζων νὰ μεταλαμβάνῃ τῶν ἀχράντων μυτηρίων κατὰ μῆνα, ἱεουργεῖ ἀκόπως καὶ ἐλευθέρως αὐτὸς μόνος. Ἐκ τῶν αἰσθήσεών τοῦ μόνῃ ἡ ὄρασις φαίνεται ὀλίγον ἐξησθενημένη· ὅταν δὲ πρὸ δύο μηνῶν ἐκλήθῃ ἐκεῖ ὁ συμβολαιογραφῶν εἰρηνοδίκης, διὰ νὰ τῷ συντάξῃ ἐν συμβόλαιον, ἠπόρησε διὰ τὸ ἀντιληπτικὸν καὶ τὰς δυνάμεις τοῦ γέροντος τούτου. Ὁ πῶγων αὐτοῦ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς τοῦ δὲν ἐλευκάνθησαν ἀκόμη ἐντελῶς, οἱ δὲ ὀδόντες τοῦ διατηροῦνται ἐν ἀξιολόγῳ καταστάσει.

Ἐπίσης καὶ εἰς τὸ χωρίον Γράμουςα τοῦ δήμου Ἐλους ἐπιζῇ γέρων τις ὀνομαζόμενος Παναγιώτης Κερσιζώτης, ὅστις διάγων τὸ 120 ἔτος τῆς ἡλικίας τοῦ διατηρεῖ καλῶς τὰς δυνάμεις τοῦ, ἐξακολουθῶν εἰσέτι τὰς κοπιώδεις γεωργικὰς τοῦ ἐργασίας.

Εἰς τὸ χωρίον Λεῖμονα τοῦ δήμου Τρινάσου ὑπάρχει γυνή τις ὀνομαζομένη Καλιούζενα ἑτῶν 120,

ἥτις ἐξακλόουθε καὶ ᾤοντο ὡς καὶ πρότερον ἐλευθέρως τὴν θάλασσαν ἐπ' ὤμων, τὸ ὁποῖον κομίζει ἡ προβεβηκυῖα αὕτη Σπορτιάτις ἀπὸ τὸν παρκαείμενον ποταμὸν Εὐρώταν. (ΑΡΚΑΔΙΑ.)

ΓΥΝΗ ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ. Τὸ 1792 ἔτος ἡ Ἀγγελικὴ Δουκίσσα, θυγάτηρ, ἀδελφὴ καὶ σύζυγος γαλλῶν στρατιωτικῶν, γεννηθεῖσα καὶ ἀνατραφεῖσα ἐν στρατοπέδῳ, κατετάχθη καὶ αὐτὴ στρατιωτικῇ συγκολληθείσῃ τοῦ στρατηγοῦ Κεζαδιάγκι. Καὶ ἐπειδὴ διεκρίθη εἰς πολλὰς μάχας προσβιβάσθη ταχέως. Εἰς τινὰ μάχην ἐπολέμησεν ὡς ἀληθὲς ἥρωα καὶ ἐτραυματίσθη δις. Παρατηρήσασα δὲ ὅτι παρ' ὀλίγον ἐξέλιπεν ἡ πυρίτις τοῦ τάγματος εἰς ὃ ὑπηρετεῖ, μετέβη διὰ νυκτὸς εἰς ἄλλο μέρος, εὗρε καὶ ἐφόρτωσεν εἰς ἐξήκοντα γυναῖκας πολεμοφόδια, ἔφερον ὁπῶς αὐτὰ, καὶ δι' αὐτῶν ὑπερασπίσθησαν τὸ ὀχύρωμα ἐπὶ 18 ὥρας ἕως οὗ ἐφθασε βοήθεια.

Ἄλλοτε πάλιν εἰς τινὰ πολιορκίαν ἐνέργει γυνὴ πυροβολητοῦ, καὶ τραυματισθεῖσα δεινῶς ἐδιέσθη νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ στρατόπεδον. Κηρυχθεῖσα δὲ ἀπόμαχος ὠνομάσθη ἀνθυπολοχαγός. Ὁ δὲ Ναπολεὼν Ι' ἀπένειμεν αὐτῇ τὸ παράσημον τῆς λεγεῶνας τῆς τιμῆς καὶ τὸ μεταλλεῖον τῆς Ἀγίας Ελένης.

Τὸ παράδειγμα τῆς Ἀμαζόνος ταύτης ἐμιμήθησαν καὶ ἄλλαι γυναῖκες· εἰς τὴν τελευταίαν μάχην τῆς Μαρξέντας ἦσαν δύο τοιςῶν, ἀμειψθεῖσαι καὶ διὰ μεταλλεῖον διὰ τὴν ἀνδρείαν αὐτῶν.

ΤΟΛΗΜΕΡΟΤΑΤΟΣ ΑΚΡΟΒΑΜΙΝ. Διαιτρεῖται σήμερον εἰς τὴν Ἀμερικὴν Γάλλοις τρις ἀκροβάμων, Βλονδὲν τὸ ὄνομα, εἰς ἄκρον τολμηρῶς. Δις διέβη ἀπὸ τῆς μιᾶς εἰς τὴν ἄλλην ἄκραν τὸν περιώνυχον καταρράκτην Νιαγάραν, πρῶτον μὲν ἐπὶ σύρματος σιδηροῦ, δακτύλου πάχος ἔχοντος, δευτέρον δὲ ἐπὶ σχοινίου. Τῆς δευτέρας ταύτης διαβάσεως τὴν περιεργωτάτην περιγραφὴν ἐραυίζοντο ἐξ Ἀμερικανικῆς ἐφημερίδος παραθέτομεν ἐνταῦθα·

α Ἡ διάβασις ἐμελλε νὰ γείνη τὴν 5 ὥραν τῆς ἑσπέρας· καὶ ὁμοῦς ἀμφότεραι αἱ ὀχθαὶ τοῦ Νιαγάρα, μεταξὺ τοῦ καταρράκτου καὶ τῆς κρεμαστῆς γεφύρας κατακλύσθησαν ἑνωρὶς ὑπὸ χιλιάδων θεατῶν, τῶν πλείστων ἐλθόντων ἵνα ἴδωσι τὸν ἀκροβάμονα κατακρημνιζόμενον εἰς τὸ βάραθρον ἐφ' οὗ ἤξιον νὰ διαβῇ. Ἄλλοι δὲ πάλιν ἐνόμιζον ὅτι τὸ σχοινίον δὲν εἶχεν ἱκανὴν δύναμιν ἵνα βαστάσῃ εἰς τὸ μέσον αὐτοῦ ἄνθρωπον βάρους ἔχοντα 142 λιτρῶν. Ναί μὲν δὲν ἦτο πολλὰ λεπτόν, διότι εἶχε πάχος τριῶν δακτύλων καὶ 1/4, ἀλλ' ἴσως ἴσως ἐξ αὐτοῦ τοῦ πάχους προήρχετο ὁ κίνδυνος· διότι πῶς ἦτο δυνατόν νὰ μένῃ εὐθὺ ἐκ 1300 ποδῶν συγκειμένου τοῦ μήκους; Ὅθεν ἐπιστεύετο κοινῶς ὅτι εἰς τὸ μέσον θὰ ἐσχηματιζέτο καμπύλη ἐκ 50 ποδῶν. Ἄν καὶ ἐτέντωσαν τὸ σχοινίον μὲ ὕλας τῶν τὰς δυνάμεις, πάλιν ἡ καμπύλη ἦτο ποδῶν 60. Πάντες λοιπὸν οἱ θεαταὶ περὶ τὰς 12 περιῖπου χιλιάδας, ἠπόρουν πῶς θὰ διέβαινε τὴν καμπύλην αὐτήν.

β Αἱ ὀχθαὶ εἰς τὰς ὁποίας ἐδέθησαν αἱ δύο ἄκραι τοῦ σχοινίου ἀπέχουσιν ἀπ' ἀλλήλων 1100 πόδας,

εἶναι ὅλως ἀπόκλιναί· πρὸς τὸ μέρος τῆς Ἀμερικῆς, καὶ ἐκτείνον ἐνταῦθα μὲν ὅπως 150, ἀντιπρὸ δὲ (70 ποδῶν. Εἰς τὸ βάθος τοῦ τρομεροῦ τοῦτου ἀποστήματος ὁ Νιαγάρας φαίνεται γαληνιαζὼν μετὰ τοὺς φοβεροὺς μυκηθμοὺς καὶ τὰ ἄπειρα ἄλλατα τοῦ καὶ ὁμοῦς τοιαύτη εἶναι ἡ ὁρμὴ τοῦ ρεύματος, ὥστε οἱ ἐπιστήμονες δὲν κατώρθωσαν ἐτι νὰ εὗρωσι τὸν πλάτος τοῦ ποταμοῦ· διότι τὸ ὕδωρ παρσύρει καὶ τοὺς βαρυτέρους καταπειρατῆρας ὡς ἄλλους φέλλους.

γ Ταύτην λοιπὸν τὴν ἀδυστὴν, τὴν ὁποίαν καὶ μόνον παρὰ τῶν τρις καταπληττεται τὰς ὄψεις, ἤλθε νὰ διαβῇ ὁ ἀκροβάμων, φορῶν κίτρινα ὑποδήματα, χιτῶνα μεταξωτὸν ἐπίσης κίτρινον καὶ κατὰ στικτὸν διὰ χρυσοῦν ποικιλιμάτων. Τὴν 4 καὶ 1/2 ὥραν εἶπε πρὸς τοὺς κατὰ τὴν Ἀμερικανικὴν ὁχθὴν θεατὰς ταῦτα· « Ἐάν τις ἐξ ὑμῶν, κύριοι, ἐπιθυμῇ νὰ διαβῇ ἀπέναντι, τὸν σηκώνω εἰς τὴν ῥάχιν μου· » ἀλλ' οὐδεὶς ἐδέχθη τὴν εὐγενῆ ταύτην πρόσκλησιν.

δ Τότε ἐπάτησε γενναίως εἰς τὸ σχοινίον, ἐβάδισε στερεῶς καὶ ταχέως, ὑψωμένον ἔχων τὸ μέτωπον, γυμνὴν τὴν κεφαλὴν, καὶ μὴ κρατῶν βάρους ἀνὰ χεῖρας. Καὶ οἱ μᾶλλον ἀτρόμητοι ἰδόντες αὐτὸν οὕτω πῶς κρεμάμενον ἐπὶ τῆς ἀδύσου ἀνέφριζαν· πᾶσα συναίλις κατέπαυσεν, οὔτε ἀναπνοὴ ἠκούετο, καὶ ἐν μέσῳ τῆς μεγαλοπρεποῦς ἐκείνης σκηνῆς ἐνόμιζες ὅτι μόνος ζῶν ὑπῆρχεν ὁ Βλονδὲν καὶ ὁ καταρράκτης αὐτός, οὐτινος οἱ βροντώδεις μυκηθμοὶ συνήχουν μὲ τὴν γορὴν τοῦ ἀκροβάμονος· διότι ἐχόρευε, ποτὲ μὲν πηδῶν, ποτὲ δὲ σπριζόμενος ἐφ' ἐνὸς ποδὸς καὶ ἄλλοτε ἐξαπλούμενος ὑπτιος, στρεφόμενος, περιστρεφόμενος ἢ καὶ καθήμενος ὡς ἱππεύς. Τοιαῦτα πράττων ἐφθασε μέχρι τοῦ μέσου τοῦ σχοινίου.

ε Ἐνταῦθα δὲ ἐστάθη ὀρθίως, ἐκυψεν ὀλίγον ἐπὶ τῆς ἀδύσου ὡς ἂν προέκυπτεν ἀπὸ παραθύρου ἵνα ὁμιλήσῃ πρὸς διαβάτην, καὶ ἐξετύλιξεν ῥαυτὸς μακρόν καὶ λεπτόν σχοινίον, οὐτινος τὴν ἄκραν λαβὼν ὁ πλοίαρχος μικροῦ ἀτμοπλοίου, ἔδωκεν εἰς αὐτὴν φιάλην οἴνου τὴν ὁποίαν ἀνέσχευεν ὁ ἀκροβάμων. Οὗτος δὲ χαιρετίσας τοὺς πολυκρίθμους θεατὰς πρόεπιεν ὑπὲρ αὐτῶν, ἐρρίψε τὴν φιάλην εἰς τὸν ποταμὸν καὶ διευθύνθη πρὸς τὴν Καναδικήν, ὅπου ἐφθασεν ἐντὸς 19 λεπτῶν τῆς ὥρας μετὰ τὴν ἀπὸ τῆς Ἀμερικανικῆς ὁχθῆς ἀναχώρησιν.

ς Διατρίψας ἐνταῦθα ἡμίσειαν ὥραν ἀνέβη καὶ πάλιν εἰς τὸ σχοινίον, καὶ ἐντὸς ὁαῶ λεπτῶν ἐπικυλῶν εἰς τὴν ἑτέραν ὁχθὴν, πλαγιάσας μάλιστα καὶ δύο λεπτὰ ἐπὶ τοῦ σχοινίου.

ζ Αἱ χειροκροτήσεις, αἱ ἐπευφημίαι καὶ αἱ κραυγαὶ ὑπῆρξαν τοιαῦται, ὥστε καὶ τοῦ καταρράκτου αὐτοῦ ἡ βοή δὲν ἠκούετο. Οἱ δὲ μᾶλλον ἐνθουσιασθέντες ἀρπάσαντες αὐτὸν τὸν ἐκάθισαν εἰς τοὺς ὤμους τῶν καὶ τὸν περιέφεραν. Ἐπειτα τὸν ἐπεβίβασαν εἰς ὄχημα καὶ ὑπὸ μισθολογίαν τὸν μετέφεραν εἰς τὸ χωρίον, συνοδευόμενον καὶ παρ' ἄλλων θεατῶν. »